

Sport Pomorski

DODATEK TYGODNIOWY DO „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO”

Nr. 2.

Bydgoszcz, czwartek, dnia 10-go stycznia 1929 roku.

Rok V.

Żnin.

Żniński sezon sportowy w r. 1928.

Na terenie miasta naszego pracowały trzy towarzystwa, które starały się wszelkimi siłami sprostać swemu trudnemu zadaniu. Towarzystwami temi to: Sokół, Młodzież i Legja. Częste imprezy sportowe, dość liczny w nich udział tak młodzieży samej jak i społeczeństwa starszego wskazują, że wyżej wymienione organizacje nie zaniedbały żadnej okazji, by wyniki żnińskich zawodników podnieść do możliwie najwyższego poziomu.

W ciągu ubiegłego sezonu mieliśmy więc oficjalne otwarcie sezonu sportowego „Młodzież”, zawody w dniu 8 maja z okazji święta sportowego, w których udział brały Sokół, Młodzież i Legja, zawody okręgowe żnińskiego okręgu S. M. P. okręgowy bieg okrężny o nagrodę „Paluczanina”, wewnętrzne zawody Sokola, zawody eliminacyjne Obwod. Kom. W. F. i P. W., zawody powiatowe przeprowadzone przez Pow. Kom. W. F. i P. W. Dodac do tego należy jeszcze udział zawodników Sokola w zawodach okręgowych w Inowrocławiu oraz najlepszych sił żnińskich w zawodach pułkowych w Bydgoszczy.

Jako wielki krok naprzód na polu wychowania fizycznego uważać należy utworzenie sekcji pań przy sokole. Początek swej pracy datuje sekcja z rozpoczęciem ubiegłego sezonu. Sekcja ta, aczkolwiek w stadium rozwoju, uprawiała poza lekką atletyką gry ruchowe, szczególnie piłkę koszykową i śmiało umiała czoło stawiać zawodniczkom inowrocławskim.

A piłka nożna w Żninie? Czy dorównała ona królowej wszystkich sportów, lekkiej atletyce? Mamy przecież do zanotowania przeszło 40 spotkań na miejscowych i zamiejscowych boiskach, odnieśliśmy cały szereg zwycięstw nad drużynami jeżeli nie lepszymi to w każdym razie równymi, odważyliśmy się na spotkanie z Wartą. Wszystko to wskazywało, że i w piłkarstwa posunęliśmy się naprzód.

W rzeczywistości jednak tak nie jest. Wprawdzie coraz częściej widzimy już grę planową i obmyślaną, znika powoli ta bezmyślna kopanina byle dalej, byle naprzód, lecz nie zapominajmy, że konkurujące z nami drużyny również nie próżnowały i w międzyczasie nabrały wyjątkowej siły i mędractwa.

Różnicę poziomu gry z roku 1927 pokazało nam sensacyjne spotkanie Legji żnińskiej z poznańską Wartą. Wynik który uzyskała dzisiejsza Legja napewna uzyskałby dawniejszy O. P. N. Sokół A „Młodzież”? Była ona jedyną drużyną w Żninie, która przetrzymała wszystkie burze przez całe 8 miesięcy (od marca do listopada) a ostatnie jej występy zaliczyć można do najlepszych, jakie Żnin oglądał. Ale trzy lub cztery spotkania na 8 miesięczny sezon sportowy to trochę mało i przyszły sezon dopiero pokaże: czy potrafi ona w tej formie się dłużej utrzymać. Zresztą przeciętny bywalec zawodów potwierdza brak postępu w sztuce piłkarskiej. O powodach zastoju później, dzisiaj tylko stwierdzić musimy, że zastój ten wpłynął ujemnie na nasz bilans sportowy.

L. Ch.

Program

zawodów sportowych Komitetu w roku 1929.

I. Styczeń — Kwiecień a) Turniej gier ruchowych o mistrzostwo miasta:

1) „Piłka nożna”, 2) „Piłka koszykowa”, 3) „Piłka siatkowa”, 4) „Szczypior-niak”, 5) „Kwadrant”, 6) „Palant”, (dla klubów ad a) zrzeszonych w Związku od a) do f) zrzeszonych w Komitecie ad b) i c) również dla drużyn żeńskich.

b) Biegi na przełaj:

1) Bieg z tropieniem, 2) Bieg z szkie-cem, 3) Bieg drużynowy, 4) o mistrz. miasta.

II. Kwiecień. Akademia szermiercza.

1) floret i szabla dla panów, 2) floret dla pań.

II. Kwiecień. Zawody bokerskie o m. m.

IV. 28. kwiecień i 3 maj.

Wiosenne święto sportowe.

1) Biegi gromadne 60 mtr. (dla dziewcząt i chłopców od lat 10—16), 2) Lekcje gimnastyczne pokazowe (udział biorą wszelkie szkoły średnie razem około 3000 młodzieży), 3) Zabawy towarzyskie pań i panów, 4) Pokazy lekkoatletyczne pań i panów, 5) Pokazy lekcji szermierczej pań i panów, (palcacy, flo-

ret szabla), 6) Final gier o m. miasta), 7) Stafeta 4×60 i 4×100 dla pań i panów, 8) Bieg kolarski — Bydgoszcz, Toruń, Bydgoszcz.

V. Czerwiec.

Dzień sportowy kobiet.

Konkurencje dla kobiet w myśl przep. P. Z. L. A.

VI. Czerwiec. Święto P. W. Hufców szkolnych.

VII. Lipiec. Zawody wioślarskie o mistrzostwo miasta.

VIII. Sierpień. Zawody pływackie o mistrzostwo miasta.

IX. Sierpień — wrzesień. Turniej tenisowy o m. m.

X. Sierpień. Święto P. W. powiatowe i obwodu 62 p. p.

XI. Wrzesień. Zawody motocyklowo-kolarskie o m. m.

XII. Wrzesień. Zawody strzeleckie o mistrzostwo miasta.

U w a g a : Szczegółowe konkurencje podajemy tylko w turnieju gier, biegach na przełaj oraz program wiosennego święta sportowego. W dalszych zawodach konkurencje zostaną na czas przed zawodami ogłoszone.

Wiadomości organizacyjne.

Ostatnie zebrania Komisji Prezydalnej, oraz plenarne, Komitetu W. F. i P. W. w Bydgoszczy, odbyte w ub. piątek pod przewodnictwem Dr. Chmielarskiego, dotyczyły przeważnie spraw organizacyjnych. W miejsce ś. p. radcy dr. Świtły, jako zastępcy przewodniczącego Komitetu, wszedł p. radca Regame. Uchwalono zakupić 50 kompletów ubrań lekkoatletycznych, jako reprezentacyjnych, dla zawodników wyjeżdżających na zawody poza Bydgoszczą. Przedłużono kontrakt kierownika W. F. p. por. Matuszewskiego na rok bieżący.

Postanowiono wystąpić do kompetentnych władz z wnioskiem, aby budujący się Stadjon na Wilczaku nazwać im. radcy Świtły.

Przyjęto program i terminarz zawodów na r. 1929. Uchwalono, aby Komitet co roku odznaczał nagrodą honorową trzy osoby, zasłużone na polu wychowania fizycznego w Bydgoszczy.

Do komitetu regat międzynarodowych wydelegowano pp.: Albrychta i Zwierzchowkiego.

Pozdrowienie z Zakopanego.

P. por. Bastynski, przebywający na kursie narciarskim w Zakopanem, nadesłał do „Sportu Pomorskiego” życzenia noworoczne tej treści: Serdeczne życzenia z nowym rokiem dla wszystkich zrzeszeń sportowych w Bydgoszczy, ślą narciarzy Szkoły Podchorążych w Bydgoszczy.

Tow. Gimn. „Sokół” II Jachłce,

urządza w sobotę, dnia 12 b.m. w pięknie udekorowanej sali p. Trzebiatowskiego w Jachcicach, ul. Saperów, wielki bal maskowy, urozmaicony różnymi niespodziankami: jak premjowanie marek i pocztą japońską. Wstęp drużyny żeńskiej i żeńskiej i t. p.

Sala dobrze ogrzana i udekorowana. Początek zabawy o godz. 6-tej.

anecdacy na członków T. G. „Sokół” III

W ostatnich dniach na członków „Sokola” III, zgłosiły się następujące osoby: 1. Brązertówna Nelly, Ugory 7, 2. Czuba Józef, Śniadeckich 41, 3. Topoliński Jan, Kaszubska 4, 4. Palicki Edmund, Nowa 3, 5. Szumiński Józef, Leszczyńskiego 93.

Kurs przysposobienia wojskowego.

W poniedziałek otwarto w gimnazjum im. Kopernika kurs przysposobienia wojskowego, którego celem jest zapoznanie szerokich sfer ze sposobami obrony, przed nowoczesnymi wojennymi środkami technicznymi.

Otwarcia kursu dokonał por. Szymanowski, komendant p. w. na m. Bydgoszcz. P. maj. Zgliniecki przemówił na temat obowiązków kursistów, a p. Albrycht, w im. przewodniczącego Komitetu W. F. i P. W. p. dr. Chmielarskiego, złożył kursistom życzenia wytrwania w pracy przewidzianej programem kursu.

Wydział Wychowania Fizycznego Sokola III.

Wszystkim ćwiczącym zwraca się uwagę, że ćwiczenia gimnastyczne już się rozpoczęły, i uprasza się o liczne przybycie.

Dzisiaj ćwiczenia dla młodzieży żeńskiej o godz. 18,30 oraz dla druhen o godz. 19,30.

W czwartek ćwiczenia dla druhow o godz. 19-tej — W sobotę dla młodzieży męskiej o godz. 19-tej.

Wszystkie lekcje odbywają się w sali gimn. przy ul. Kordeckiego. Tamże przyjmuje się zapisy nowych kandydatów, którzy chcą wstąpić do naszego gniazda.

W wycieczce do Rynkowa dnia 6 b.m. brało udział 21 druhow oraz 9 druhen.

Czołem!

Woźniak, naczelnik.

Skandal w sporcie bydgoskim.

Skandale sportowe przeżywały w ostatnich latach różne miasta w Polsce. Na Pomorzu zdarzył się dotychczas tylko jeden, i to niedawno przebrzmiały proces toruński, na tle kobiecych zarzutów, pomiędzy p. Skowrońską i p. Li-sińską.

Drugi zdarzył się w ostatnich dniach w Bydgoszczy. Niestety z tych wszystkich jakie znamy, bydgoski jest najciemniejszy bo jest to skandal skryty i oszukańczy. Jakże będzie jego zakończenie — nie wiadomo. Niewątpliwie znajdzie się on w pierwszym rzędzie na stole Komitetu W. F. i P. W., a następnie na wokandzie sądu.

Smutne ogłoszenia.

W Nr. 9 „Dziennika Bydgoskiego”, z dnia 5 stycznia r. b., w rubryce Ruch Towarzystw, ukazało się następujące ogłoszenie: „Bydg. Tow. Cyklistów. Z powodu nagłej śmierci kolegi prezesa L. Radzikowskiego zwołuje zarząd walne zebranie w dniu 5 b.m., o godz. 19 w hotelu Francuskim”. P. Radzikowskiego znałem osobiście. Cenilem go za jego wytrwałą pracę w B. T. C. Po przeczytaniu powyższego zawiadomienia, westchnąłem głęboko, i powiedziałem sobie:

Szkoda chłopca.

Nieboszczyk palący paplerosy.

W tej chwili drzwi się otwierają, i wchodzi... do redakcji „Sportu Pomorskiego” ś. p. p. Radzikowski.

— Panie, — pytam się mary — czy pan żyje?

— Tak żyję — odpowiada wchodzący.

Przytem kładzie tekę na stole, wyjmując „Dziennik Bydgoski” i pokazuje mi wyżej podane ogłoszenie.

— Ha, to niech pan wypali sobie po śmierci papierosa, bo to się rzadko zdarza aby nieboszczyk kurzył po śmierci. Hm... jak to jest, co to jest?

— To jest świństwo! powiada p. Radzikowski.

To jest brudna walka tych cyklistów, którzy wystąpili z naszego Towarzystwa i założyli osobny oddział. Dążą oni, aby nasze Towarzystwo rozbić, nieprzebierają w środkach.

Chcieli zebrać naszych członków w hotelu Francuskim, do którego my nigdy nie uczęszczamy i tam, byliby niezawodnie dążyli do tego, aby nasi członkowie zapisali się do ich oddziału.

— Rzeczywiście to jest walka niesportowa. W każdym razie, wyjdzie ona na niekorzyść ich samych.

— Najwięcej żal mi jest żony, która otrzymawszy wiadomość od znajomej o mojej śmierci, dużo wycierpiała. Obawiam się również o zdrowie mojej starej matki, aby po przeczytaniu tej wiadomości nie padła.

— Niech pan chwilę zaczeka do-wiemy się, kto podał tę wiadomość do „Dziennika”.

Sprawa się zaciemnia.

Dzwonię do „Dziennika Bydgoskiego”, i proszę p. Drewka o wyszukanie rękopisu tego ogłoszenia.

— Mam go już — powiada p. Drewek.

— Kto jest podpisany pod ogłoszeniem?
— Pod ogłoszeniem jest podpis „Zarząd”.
— Więcej nic?
— Jest pieczęć okrągła z napisem: „Bydgoskie Towarzystwo Cyklistów” w środku jest cyklista na rowerze.
— Dziękuję panu.

Zdziwienie p. Radzikowskiego.

Odkładam słuchawkę i zwracając się do p. Radzikowskiego mówię:
— W waszym Towarzystwie są widać nieporządki. Ktoś z Zarządu podał wiadomość. Dowodem tego jest zamieszczona na rękopisie odbitka pieczęci.
— Nie panie! Wszelkie zebrania zwołuje sekretarz na moje polecenie. Sekretarz wie dobrze, że nie umarłem.
— A kto ma pieczęć?
— Pieczęć jest w przechowaniu u mnie w szafie, do której tylko ja posiadam klucz.
— Jak więc należy tłumaczyć użycie pieczęci?
— Pieczęć nasza nie mogła być użyta, musi więc być podrobiona.
— Co pan zamierza robić?
— Oddam sprawę do sądu za roztępienie i szkodliwe puszczanie fałszywej wiadomości o mojej śmierci, o nieprawne używanie podpisu „Zarząd”, i o podrobienie pieczęci Towarzystwa.
— Czy pan ma podejrzenia kto to zrobił?
— Tak, wiem dobrze kto to zrobił?
Zależy mi na rozbiciu Towarzystwa, posiada kwalifikacje do podrabiania pieczęci.

Oto tło skandalu, o którym jeszcze napiszemy. Oto, do czego prowadzi chorą rywalizację międzyklubową. Zamiast pracować, aby się rycersko zwałczyć dodatkami wynikami pracy, dąży się do rozrywania klubów środkami nie honorowymi. Niewątpliwie członkowie B. T. C. mając obecnie te dowody niecznej roboty przeciwko Towarzystwu, staną twardo przy sztandarze, i swoim prezesie.

Rozmaitości.

„Sokół” III ma zamiar założyć oddział wioślarski. Prowadzone w tej sprawie pertraktacje pomiędzy prezesem „Sokoła” III, a prezesem K. W. „Gryf”, wykazały możliwość przyłączenia oddziału wioślarskiego „Sokoła” III do „Gryfu”.
Obowiązującej umowy jeszcze nie zawarto. Sprawa ta będzie tematem dyskusji Zarządów obu wspomnianych zrzeszeń.

W Bydgoszczy tworzy się orkiestra Przysposobienia Wojskowego przy szkole III. Kto jest muzykiem, niech wstępuje w szeregi „Sokoła” III.

Nie jest wykluczone, że na podstawie ostatniego pisma p. wojewody poznańskiego, skład personalny Komitetu W. F. i P. W., ulegnie zmianie.

K. S. „Polonia” w Bydgoszczy, obchodzić będzie w tym roku dziesięciolecie swego istnienia.

Bydgoska Jednodniówka Sportowa, która miała się ukazać z końcem ub. roku, wyjdzie w dniu 20 stycznia, t. j. w dzień dziesięciolecia rocznicy oswobodzenia m. Bydgoszczy.

Sekcja lekkoatletyczna W. K. S. „Gryf” w Toruniu, drużyna 4 pułk. lotniczego.

Kurs wychowania fizycznego Komitetu W. F. i P. W. w Bydgoszczy prowadzony przez por. Matuszewskiego.

Powitanie Brdy w roku 1929.

I znowu w księżde czasu odwróciła się jedna karta... nastął r. 1929. Przecudna noc zimowa... Chmury okrywają białym całunem śniegu wszystkich wkrąg, a ponad ziemią panuje melancholijna cisza. W tą noc rok stary odchodzi, żegnany przez ludzi, a nowy majestatycznie obejmuje władanie, witany gorąco.

Starym zwyczajem, tradycją zwanym, gród nasz wita rok nowy gremjalnie. Centrum miasta zalegają tłumy, niby potoki toczą się w tą i nazad, niecierpliwie oczekując północy.

Wybiła godzina 12... Zabrzmiąły zwony, zrywają się okrzyki, hałas nieopisany rozbrzmiewa w mieście, orkiestry grają, a zdaje się, jakoby w takt muzyki wszystko szalało, tańczyło... Bydgoszcz cała tańczy i raduje się... Jedno Brda cicho i smętnie toczy swe wody. Zwolna ludzie się rozchodzą, hałas cicha, coraz rzadziej słychać okrzyki i coraj spokojniej, spokojniej miasto oddycha, aż panuje spokój nocy zimowej.

Z mgieł i śniegu obłoków koło wysepki przy Farze wynurzą się niewyraźnie jeszcze kontury łodzi wioślarskich...

Na przedzie cicha płynie czwórka Gryfitów, za nią dwie łodzie B. T. W. zwolna suną w dół... mijają most, i nagle: z nad czwórki zerwały się dźwięczne, radosne tony pobudki, rozplywają się hen Brdą do Wisły w sielską dal, a zdala odpowiada ciche smętne echo... to Brda wita swoich wioślarzy.

Zaległa cisza. Wtem z nad lśniącej powierzchni odzywa się doniosły głos „Gryfitów”:

„Kochani Koledzy po wiośle!
„My wioślarze bydgoscy, którzy nade wszystko ukochaliśmy naszą Brdę, składamy Jej dzisiaj na progu Nowego Roku hołd należny Jej i wierni pozostajemy tradycji, witając ją serdecznie.

„Ty Brdo kochana, któraś praiojcom naszym była matką, któraś była świadkiem dziejowych chwil naszego Narodu, któraś gród nasz uczyniła sławnym i dzisiaj udzielasz nam dobrodziejstw:

„Gdy na Twej lśniącej powierzchni łodzią mkniemy w dal, zapominamy o szarzyźnie dnia, gdyż jesteś koicieleką trosk i bólów.

„Brdo nasza, bądź pozdrowiona!

„Na Twych falach uczynimy się wioślarzami aby rok roczne w bezkrywawej walce próbować swej tężyzny, na Twych falach kolysałaś czwórkę olimpijską, która na igrzyskach olimpijskich tak dzielnie broniła honoru Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, i na Twych falach wreszcie w tym roku odbędą się walki o mistrzostwo Europy.

„O Brdo, kochana, któraś nam dotychczas zawsze była wcieleniem dobra i zawsze pełna łaski, i w tym roku obejmij lekko naszą łódź, aby szybko pomknęła po laur zwycięski.

„Ale prosimy Cię nie tylko o łaskę dla naszego Klubu, sprzyjaj też naszym mim towarzystwom bydgoskim, bądź łaskawa dla wioślarstwa polskiego wogóle, by świat podziwiać musiał tężyznę Polaków.

„A za wszystko dobro które nam czynisz, przyjm od nas serdeczne podziękowania, a wyraz naszej głębokiej wdzięczności dla Ciebie, niechaj da pieśń Gryficka, którą odśpiewamy”.

I zabrzmiał śpiew o „ukochanej, smętnej Brdzie, „królowej pomorskich wód”, a wody srebrzyste chciwie chwytaly tony, niosły je, pieściły i odpowiadały lekkim odwiecznym swoim szumem.

I znowu zabrzmiała pobudka, niby na potwierdzenie usłyszanych słów, a tony jej daleko, wzniosły się pod niebiosami.

Łódź „Gryfu” zawróciła i już pędząc wioślami stanęła przed szaląsem B. T. W. I tu dla wyrażenia swej sympatii „Gryfici” wzniesli okrzyk na cześć olimpijczyków i B. T. W., na co również serdecznie odpowiedziano. Gryfici zatrzymali się znowu przed mieszkaniem swego ukochanego prezesa, p. dyr. Tyborskiego, któremu również zdążyli życzyć „Szczęść Boże” i po zaśpiewaniu Mu pieśni o „ojcu rodziny gryfickiej” odjechali w stronę szalasu. Łódź nagle na wiośel-skrzydłami szybko poniknęła...

A wody Brdy cicho obmywają brzegi, szemrząc odwieczną melodię, grają i śpiewają i oblane latarni światłami stały swe srebrzyste tony do modrej wisły.

L. H.

Nowa ślizgawka.

Powstanie ślizgawki sztucznej Sekcji Sportów Zimowych Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

I znowu Bydgoszcz poszczycić się może ładnym dorobkiem obecnej zimy w dziedzinie sportów zimowych. Miastu naszemu a zwłaszcza sportowcom przybyła nowa ślizgawka sztuczna której brak odczuwało się. Obowiązkiem Redakcji jest Szan. Czytelników jak i szerszemu ogółowi zakomunikować, że ślizgawkę tę wybudowała własnym sumptem Sekcja Sportów Zimowych naszego ruchliwego i sympatycznego Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego, której kierownictwo spoczywa w rękach bardzo wytrawnych nie tylko wioślarzy lecz wszechstronnych sportowców. Cichy strzeżony od wiatrów i wydmuchów ogród p. radcy Kocerki dawn. Patzera przy ul. Św. Trójcy po całkowitem zniwelowaniu założeniu kanalizacji, oświetlenia, pobudowania bufetu, szatni i t. d. zamieniony został na sztuczną ślizgawkę. Na przestrzeni blisko 7000 m² tam gdzie panował niedawno gwar letni, dziś starsi, działwa i nasi sportowcy od godz. 9-ej rano do późnego wieczora wykonują ewolucje sportu łyżwiarzkiego, by w wolnych od zajęć chwilach hartować i wyrabiać swe siły fizyczne. Codziennie od godz. 20-ej odbywają się tamże ćwiczenia gry w hokeja, tak mało jeszcze dotychczas unasznanej. Kierownictwo sekcji pragnie również i szkołom udostępnić ślizgawkę i chętnie po znizonych cenach przydziela dla uczni odpowiednią ilość biletów. W tej sprawie zgłoszenia przyjmuje sekretarz Sekcji p. Drewek Poznańska 29-30 (Administracja „Dziennika Bydgoskiego”). Wstęp na ślizgawkę wynosi dla dorosłych 40 groszy dla dzieci 20 groszy. W niedzielę, dnia 12 bm., o godz. 14-tej odbędą się zawody hokejowe z zamiejscowymi drużynami a następnie bal kostiumowy na lodzie. W czasie niedzielnych igrzysk będzie koncert na miejscu.

Posiedzenie Zarządu Pom. O. Z. L. A.

Ostatnie posiedzenie Zarządu Pom. Okr. Zw. Lekkoatletycznego przed walnem zebraniem odbędzie się w czwartek, dnia 10 bm., o godz. 20 w lokalu p. Żółkiewicza, ul. Śniadeckich 18.

Łyżwy, sanki, narty, sweatry, przybory szermiercze i bokserskie i wszelkie inne artykuły sportowe i gimnastyczne poleca

SPORT-BŁOCH
Bydgoszcz, ul. Śniadeckich 45. Tel. 790.

Stanisław Sokołowski
mistrz m. Bydgoszczy w zapasach i podnoszeniu ciężarów w wadze kl. VII.
Członek K. S. Atletycznego „Amator”.